

“Αγιασμένη Ελλάδα! Τα πάθη του Χριστού, τα έκανες δικά σου πάθη”

[/ Ορθόδοξες Προβολές](#)

Ἡ Ῥωμιοσύνη καὶ Ὁρθοδοξία εἶναι ἓνα πράγμα.

Γιὰ νὰ μὴν πάρω τοὺς πολὺ παλιούς, παίρνω δυὸ τρεῖς ἀπὸ ἐκείνους ποὺ ἀγωνισθήκανε γιὰ τὴν ἐλευθερίᾳ τῆς Ἑλλάδας, ποὺ ὅποτε μιᾶνε γιὰ τὴ λευτεριά, μιᾶνε καὶ γιὰ τὴ θρησκείᾳ. Ὁ Ρήγας Φεραῖος λέγει: «νὰ κάνουμε τὸν ὄρκο / ἀπάνω στὸ Σταυρό».

Ἐνας ἄλλος ποιητὴς γράφει: «Γιὰ τῆς πατρίδας τὴν ἐλευθερίᾳ / γιὰ τοῦ Χριστοῦ τὴν πίστη τὴν ἀγία / γι’ αὐτὰ τὰ δυὸ πολεμῶ, / μ’ αὐτὰ νὰ ζήσω ἐπιθυμῶ. / κι ἂν δὲν τὰ ἀποχτήσω / τί μ’ ὠφελεῖ νὰ ζήσω;»...

... Οἱ ἀγράμματοι ποιητὲς τῶν βουνῶν, μέσα στὰ τραγούδια ποὺ κάνανε, καὶ ποὺ δὲ θὰ τὰ φτάξει ποτὲ κανένας γραμματιζούμενος, μιᾶνε κάθε τόσο γιὰ. τὴ Θρησκείᾳ μας, γιὰ τὸ Χριστό, γιὰ τὴν Παναγιά, γιὰ τοὺς δώδεκα Ἀποστόλους, γιὰ τοὺς ἁγίους. Πολλὲς παροιμίες καὶ ρητὰ καὶ λόγια ποὺ λέγει ὁ λαὸς μας, εἶναι παρμένα ἀπὸ τὰ γράμματα τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ Ῥωμιοσύνη εἶναι ζυμωμένη μὲ τὴν ὀρθοδοξία,

γι' αὐτὸ Χριστιανὸς κ' Ἕλληνας ἦτανε τὸ ἴδιο.

Ἀπὸ τότε ποὺ γινήκανε χριστιανοὶ οἱ Ἕλληνες, πήρανε στὰ χέρια τους τὴ σημαία τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν κάνανε σημαία δική τους: Πίστις καὶ Πατρίς! Ποτάμια ἑλληνικὸ αἷμα χυθήκανε γιὰ τὴν πίστη τοῦ Χριστοῦ, ἀπὸ τα χρόνια του Νέρωνα καὶ τοῦ Διοκλητιανοῦ, ἕως τὰ 1838, ποὺ μαρτύρησε ὁ ἅγιος Γεώργιος ὁ ἐξ Ἰωαννίνων.

Ποιὰ ἄλλη φυλὴ ὑπόφερε τόσα μαρτύρια γιὰ τὸ Χριστό; Αὐτὸ τὸ ἀκατάλυτο ἔθνος ποὺ ἔπρεπε νὰ πληθύνει καὶ νὰ καπλαντίσει τὸν κόσμον, ἀπόμεινε ὀλιγάνθρωπο γιὰτὶ ἀποδεκατίσθηκε ἐπὶ χίλια ὀχτακόσια χρόνια ἀπὸ φυλὲς χριστιανομάχες.

Ἁγιασμένη Ἑλλάδα!

Εἶσαι ἁγιασμένη, γιὰτὶ εἶσαι βασανισμένη. Κι ἡ κάθε γιορτὴ σου μνημονεύει κ' ἓνα μαρτύριό σου. Τὰ πάθη τοῦ Χριστοῦ τὰ ἔκανες δικά σου πάθη, τὰ μαρτύρια τῶν ἁγίων εἶναι τὰ δικά σου μαρτύρια.

Φώτης Κόντογλου - Ῥωμιοσύνη καὶ Ὁρθοδοξία

Ἀπὸ τὸ βιβλίο «Παναγία καὶ Ὑπεραγία» των ἐκδόσεων Ἀρμός